

LA CAMPANA DE GRACIA

¡Viva la República democrática federal!

Ja la tenim! Ja la tenim, ciutadans! Lo trono s'ha ensorrat pera sempre en Espanya. Ja no hi haurá altre rey que 'l poble, ni mes forma de govern que la justa, la santa y la noble República federal.

Lo que ha de ser, es: lo sol tréu llum perquè es lo sol: los pobles honrats, los pobles, que com lo nostre tan dignes saben mostrarse de la democrácia, no poden menos que viure dintre de una honrada, dintre de una digne República federal.

A conservar-la, á enaltirla, á assegurar-la, porque may puga endúr-sela'n cap ventada borrascosa deuen are dirigir-se los esforços de tots los antichs republicans, y de tots los Espanyols que estimin l'honra de la seva pátria y vulgan salvar á aquesta de la horrorosa ruina que l'amenassava.

Republicans espanyols! En aquestos moments solemnes dels quals depen la vida de las nacions, es quan se coneixen als homes y es quan se coneixen als pobles.

Doném lo nostre apoyo moral als homes á qui hém dat nostres aplausos, á qui hém fet objecte de nostre entusiasme. Posémnos á las sevas ordres, baix la bandera de nostres principis immaculats é íntegros, y avassallem quants obstacles se presentin, pera erigir definitivament en Espanya lo temple del dret, de la justicia, de la moralitat y de l'honra, que es lo de la República democrática federal!

LA REDACCIÓ.

LA REPUBLICA ES LA PAU.

☆ REPUBLICA DEMOCRATICA FEDERAL ☆

1873

No mes guerres, desastres ni estermini:
dels reys ja s'ha acabat lo cruel domini.

BATALLARAS

EM espanyols que siga sempre veritat lo ditxo del gran poeta:

«La República es la pau.»

Aixó 'u digué Victor Hugo, sense saber lo que succehiria en Espanya.

Lo cel estava plé de núvols tempestuosos: al lluny s' encenia 'l llamp y resonava 'l tró. Tot hom temia un cataclisme.

Vè la República y tot s' asserena.

Avuy tothom la troba l' ú ica solució natural y lògica.

Fem, espanyols, que 'u siga sempre.

Desd' avuy quedan abolidas las quintas y las matrículas de mar.

Tots aquests ressabis de la freda y cruel monarquia s' fontrán al calor de la República, com la glassada al ardor del sol.

Convè que quant antes s' armi al poble. Lo poble armat defensará sempre 'l dret y la justicia: apoyará sempre á un govern en lo qual hi figurin homes com en Pi y Margall, en Salmeron, en Figueras y en Castelar, que no faltarán may á la justicia ni al dret, com no hi han faltat fins are.

Ademès los carlins corran encare per nostra comarca y la major gloria de la República déu consistir en acabar ab los partidaris del absolutisme.

Ab vuit dias hem de fer, lo que no pogué lograr en déu mesos, ni hauria lograt may, la passada monarquia.

Hi ha que salvar la República á tota costa.

Es una conquista que no tant sols pertany al nostre partit, sino á tota l' Espanya.

Y no tant sols tampoch á l' Espanya d' avuy, sino á nostres fills, y á tots nostres descendents.

Si haventla salvada no sabem consolidarla, reberem sas malediccions eternas, cada vegada que desgracias públicas com las que á nosaltres nos han afectat á ells los afectin.

Hi ha una expressió popular que diu:

—«No 's pot matar tot lo qu' es gras.»

Que no ho olvidia un instant los qui, sense cap mena de consideració, y guiats per un zel mes aviat perillós que patriòtic, tractan de crear dificultats á la naixent República, importantse als homes eminentes que 'ns la han conquistada, desconfiant de sos intents sempre nobles, mostrandse desagrats á sos serveys, y volent, baix lo pretest de salvarho que 's perdi avuy lo que dintre de poch tè de venir per forsa: la federació.

La República ha vingut sense sanch, sense trastorns, guiada sols per la forsa de la lògica y las exigencias de las circunstancias.

No fem com aquell insensat que tractava de sembrar blat sobre las rocas y obtenir cullita.

Lo dia de la proclamació de la República, raras foren las iglesias que obriren las sèvas portas.

No es la República donchs qui suprimeix las iglesias, sino las iglesias las que se suprimeixen, quan veuen á la República.

Tenirho en compte!

Ni un atentat, ni un disturbi, ni un desordre han vingut á alterar la noble y patriòtica actitud del poble soberá.

Aquest rey no fá com tots los que hi ha hagut que son falsos y esclaus de sas passions.

Lo poble rey estima sos drets y 'ls manté ab soberana firmesa; pero també ab dignitat soberana.

Es de absoluta necessitat que en las poblacions ahont existeixen encare aquellas porras sagastinas que un dia foren las atropelladoras de tots los drets, se procedeixi á son desarme immediat

Ab lo fusell á las mans son un perill contra la República, y recordan als bons republicans las maldats que cometeren, per lo qual son ademés un perill contra l' ordre públich.

La República per lo mateix qu' es de tots los espanyols honrats, no déu conservar forsas que han estat sempre al servey de la tiranía, del escándol, y de totas las causas indecorosas.

Are mes que may deuen tots los republicans obediencia á las corporacions directivas del partit.

Ab l' organizació y las bonas ordres del pilot, los barcos arriban á bon port.

No 'u olvidém, are que tants enemics nostres ab la capa d' amichs podrian darnos un abordatge, per medi de una sorpresa.

¡Confiansa en las personas que durant tota la seva vida han sapigut mereixerla!

En 1868, l' impaciencia vá fer tal vegada que la democracia que hauria sigut republicana, se tornès monárquica.

Actualment fem de modo que la democracia republicana qu' hem conquistat, siga federal, no precipitant las cosas y mirant de no imposarnos als homes que han merescut sempre la nostra confiansa y are mes que may han de mereixerla.

Si un govern esclussivament radical nos ha dut una república, ¿com no esperar que 'ns la duga federal un govern en lo qual hi figuran homes tant reconeguts y tan formals com en Pi, en Figueras, en Salmeron y en Castelar?... Aixó fora 'l mateix qu' es esperar codonys de una pomera. Los federales de tota la vida han de darnos la federació.

No continuém avuy las xaradas corresponents, ni contestém á la «Correspondencia», perque per una part disposém de curt espay, y per altre l' entusiasme que 'ns embarga no 'ns permet fixarnos en combinacions de sílabas y otras cosas que 's guardan per quan un hom està tranquil.

En lo próxim número mirarém de ferho.

—D. Amadeo es un bon home, diuen alguns. De reys com ell no n' hi havian.

Qu' es un bon home no 'u negaré. En quant á que fos un bon rey es lo mateix que si 'm diguesin, quina claror que fá aquesta fosca: es impossible.

Rey y bó 's donan castanyas. Las coronas totas tenen punxas, com los bonetes dels capellans.

Lo dia 11 de Febrer de 1869 se reuniren las Constituyents, que dugueren á D. Amadeo.

Lo dia 11 de Febrer de 1873 s' ha reunit la Convenció nacional qu' ha establert la República en Espanya.

¡Viva l' ouze de Febrer, qu' es un dia que s' ha arrepenit!

Desd' avuy á la paraula *rals*, s' hi anyadirá la paraula *fede*.

Y a n' al café 's dirá:

—¿Quan val?

—Uu *fede-ral*.

Lo dia que 's proclamá la República feya un fret mes fil....

Vaja: Aixó comensava á semblar la Suissa.

En Zorrilla ha volgut acompanyar á don Amadeo

Es just, tota vegada qu' ell fou qui l' aná á buscar.

Y es mes just encare si 's considera que aquí á Espanya del bous que treuen y tornan los toros al *wiquero* 'n dihém *mansos*.

Se tracta de fer una parodia de la novela de Chateaubriand titulada «*El último abencerraje*.» se titulara «*El último progresista*.»

Y l' héroe sera en Ruiz Zorrilla.

Al acte que en Ruiz Zorrilla anava á morir sobre las gradas del trono, aquest ha desaparecut com per esc. tilló.

S' ha quedat ab la vista oberta; pero viu.

Las classes que al sol nom de república, ja amagavan las criaturas per por de que 'ns las enjessim los federales, la nit del dilluns varen ficarse al llit, y 'l dimars se despertaren trobantse ja a casa, y menjantsela ab lo «*Brusi*» tot prenent lo xocolate.

A n' ellas los feya por lo sotrach del cambi.

Pero com que vá ser tant suau y dols, ni menos se despertaren.

191 vots elegiren á D. Amadeo pera rey d' Espanya.

191 vots en la qüestió dels artillers l' hi donan l' empena que 'l coloca en camí de Italia.

Sobre 'ls quatre mil durets diaris podrém dir are:

—«*Dineros de sacristan, cantando se vienen y cantando se van.*»

D. Amadeo entrá per Cartagena, es di per la porta gran.

Y se n' ha anat per Portugal, es á dir per per la porteta del darrera.

Y encare ¡sort!

Teniam encarregat de varios correligionaris nostres, posar en aquet número lo que ha ocorregut en varios pobles al proclamarse ab entusiasme y ordre la REPÚBLICA DEMOCRÁTICA FEDERAL, pero no podém per falta de espay y sobra d' entusiasme.

En lo número próxim ho farém.

Ja veuen que avuy es lo gran dia per nosaltres, y era de nostre deber demostrarho fent un número en lo qual no escasejesim gasto.

Lo preu de LA CAMPANA d' avuy es com sempre 2 QUARTOS.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.